

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 2CoZm/12/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515216623  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1515216623.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Olgy Bahníkovej a JUDr. Ľubice Břouškovéj v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: P. Š., N.. XX.XX.XXXX, A. R. XX, XXX XX A. W. M., o zaplatenie 8.768,- Eur s príslušenstvom a odmeny zmenky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č. k. 1CbZm/780/2015-74, zo dňa 16.07.2018, takto

### rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č. k. 1CbZm/780/2015-74 zo dňa 16.07.2018 v napadnutom výroku I a III potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím Okresný súd Bratislava V zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 5.122,10 Eur so 6% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 5.122,10 Eur od 08.06.2015 do zaplatenia a zmenkovú odmenu 17,07 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I), konanie v časti zmenkovej sumy 765,90 Eur zastavil (výrok II) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34,30% (výrok III).

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo žaloby, doručenej dňa 05.08.2015, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 8.768,- Eur so 6% úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 08.06.2015 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 29,23 Eur a nahradiť trovy konania.

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je majiteľom zmenky, ktorú žalovaný vystavil dňa 27.01.2015 v Žiline, pričom v deň splatnosti dňa 07.06.2015 žalovaný zmenkovú sumu 8.768,- Eur žalobcovi nezaplatil. K predmetnej žalobe zároveň žalobca pripojil prvopis zmenky.

4. Dispozičným úkonom zo dňa 11.07.2016, doručeným súdu dňa 19.07.2016, vzal žalobca žalobu v časti zaplatenia zmenkovej sumy 2.880,- Eur so 6% ročným úrokom zo sumy 2.880,- Eur od 08.06.2015 do zaplatenia a v časti zmenkovej odmeny v sume 9,60 Eur späť. Žalobca v tomto podaní uviedol, že zmenka bola vystavená žalovaným ako vystaviteľom za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu ako veriteľa zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 211382-32035 (ktorá zároveň spolu so splátkovým kalendárom, žiadosťou žalovaného o úver a osvedčením žalovaného o živnostenskom oprávnení tvorila prílohu podania), pre prípad omeškania s plnením záväzkov žalovaného z predmetnej zmluvy.

Žalobca následne v súlade s vyplňovacím právom k blankozmenke túto vyplnil, pričom zmenková suma pozostávala zo žalovaným nesplatenej istiny úveru a zmluvných pokút. Žalobca taktiež uviedol, že predmetný zmluvný vzťah sporových strán je podnikateľský, nakoľko zmluva bola uzavretá so žalovaným ako podnikateľom.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že Zmluvu o revolvingovom úvere č. 211382-32035 uzavrel ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda má za to, že sa jedná o spotrebiteľský úver. V čase uzavretia predmetnej zmluvy potreboval finančné prostriedky na súkromné účely, uhradil z nich faktúry. Žalovaný mal za to, že v predmetnej zmluve absentujú obligatórne náležitosti, následkom čoho je žalobcom poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný taktiež namietol sumu odmeny za poskytnutie úveru, táto podľa neho odporuje zákonu a dobrým mravom.

6. Na pojednávaní, nariadenom súdom prvej inštancie na deň 16.07.2018, vzal žalobca dispozičným úkonom žalobu v časti o zaplatenie zmenkovej sumy 765,90 Eur z dôvodu čiastočnej úhrady zo strany žalovaného späť a v zmysle uvedeného zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 5.122,10 Eur so 6% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 5.122,10 Eur od 08.06.2015 do zaplatenia a zmenkovú odmenu 17,07 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť žalobcovi trovy konania.

7. Súd prvej inštancie mal po vykonanom dokazovaní za to, že nie je sporné, že príčinným vzťahom zmenky je Zmluva o revolvingovom úvere č. 211382-32035, uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom.

8. Sporným v konaní bolo, že žalovaný tvrdil, že predmetnú zmluvu uzavrel so žalobcom ako spotrebiteľ, teda ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Ak by sa preukázalo, že uvedená zmluva je spotrebiteľská, zmenkový prejav by bol v zmysle čl. III § 3a zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, neplatný, nakoľko zákon č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) od 01.01.2011 vylučuje možnosť splniť dlh alebo zabezpečiť splnenie dlhu v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru prostredníctvom zmenky. Žalovaný však v konaní svoje tvrdenie o spotrebiteľskom charaktere úveru nepreukázal.

9. Súd prvej inštancie teda v súlade s uvedenými skutočnosťami dospel k záveru, že Zmluvu o revolvingovom úvere č. 211382-32035, nemožno považovať za zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v rozhodnom čase, nakoľko žalobca nemal dôvod pochybovať o tom, že predmetný úver poskytuje žalovanému ako podnikateľovi na podnikateľské účely, pretože žalovaný ničím nepreukázal, že v skutočnosti žiadal žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Práve naopak, v žiadosti o úver žalovaný deklaroval, že mieni úver použiť na podnikanie a aj podpisom Zmluvy o revolvingovom úvere č. 211382-32035 potvrdil, že poskytnuté peňažné prostriedky sú určené na výkon jeho podnikateľskej činnosti.

10. Keďže zaviazanosť žalovaného zmenkou nevznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, zmenkový prejav žalovaného je platný. Žalovaná zmenka po formálno-právnej stránke vykazuje všetky podstatné náležitosti, ktoré musí vlastná zmenka pre svoju platnosť obsahovať - žalovaný túto skutočnosť nijak nespochybnil ani nenamietol, rozporoval len sumu, ktorej zaplatenia sa žalobca domáhal, nakoľko je podľa jeho tvrdenia v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom. Prvostupňový súd mal však za preukázané, že žalovaný udelil žalobcovi oprávnenie zahrnúť do zmenkovej sumy celé príslušenstvo a zmluvné pokuty a nakoľko sa jedná o zabezpečenie úveru, ktorý nebol spotrebiteľským úverom, žalobca bol oprávnený vyplniť blankozmenku v tom rozsahu, v akom mu žalovaný oprávnenie udelil. S poukazom na uvedené, keď zmenkový záväzok súd prvej inštancie vyhodnotil ako nesporný a v predmetnom sporovom konaní nebolo preukázané, že by žalovaný nemal povinnosť tento záväzok splniť, žalovaný bol zaviazaný na úhradu dlžnej sumy v zmysle znenia čiastočného späťvzatia žaloby.

11. Proti predmetnému rozsudku vo výrokoch I a III podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) C.s.p., t. j. súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Žalovaný argumentoval, že pokiaľ ide o vyznačenie účelu poskytnutého úveru na výkon podnikania, má za to, že sa jedná zo strany žalobcu o nekalú obchodnú praktiku, ktorou žalobca účelovo obchádza ustanovenia chrániace spotrebiteľa. Skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy bol žalovaný podnikateľom, nemôže a nesmie u žalobcu zakladať presvedčenie, že žalovaný konal pri uzavretí zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a že chcel peňažné prostriedky použiť práve na tento účel. Žalovaný taktiež uviedol, že sa jednalo o formulárovú, vopred predtlačенú zmluvu, súčasťou ktorej boli všeobecné obchodné podmienky, pričom má za to, že na právny vzťah, ktorý medzi sporovými stranami vznikol, je potrebné aplikovať tiež ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré sú kogentnej povahy a sú súčasťou záväzku bez ohľadu na dohodu strán. Žalovaný, odkazujúc aj na viaceré súdne rozhodnutia (rozsudok KS Trenčín, č.k. 6Co/141/2016 zo dňa 12.07.2016 a rozsudok KS Prešov, č.k. 5CoSr/1/2017 zo dňa 20.03.2018), má za to, že predmetnú zmluvu o úvere je potrebné posúdiť ako spotrebiteľskú a aplikovať na ňu ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný zároveň poukázal na sumu odplaty za poskytnutie úveru, ktorá je podľa žalovaného jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi, keďže dokonca prevyšuje sumu reálne poskytnutého úveru, a teda má za to, že zmluva je neplatná, resp. minimálne neplatná v časti zmluvnej odmeny.

13. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

14. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal vec v zmysle ustanovenia § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodom odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 27.01.2020 (t. j. v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením).

15. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalovaného dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2, 3 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

17. Odvolací súd konštatuje správnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, keďže sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nebol zmenkou zabezpečený spotrebiteľský úver.

18. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 16.01.2015 požiadal žalovaný písomne na základe žiadosti o úver žalobcu ako veriteľa o poskytnutie tzv. profi úveru, pričom už v tejto žiadosti bol ako účel čerpania úveru uvedený investičný účel a samotný žalovaný sa ako žiadateľ v žiadosti, ktorú vlastnoručne podpísal, identifikoval ako fyzická osoba - podnikateľ a zároveň v žiadosti poskytol svoje údaje, pozostávajúce z identifikačného čísla mu prideleného (ďalej len „IČO“), miesta podnikania a rovnako tak z informácií, týkajúcich sa odboru jeho podnikania a dátumu začiatku podnikania. Prílohou žiadosti bolo zároveň osvedčenie o živnostenskom oprávnení žalovaného, ktoré bolo ako príloha uvedené aj v samotnej žiadosti. Na základe uvedenej žiadosti bola následne medzi sporovými stranami uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. 211382-32035, v zmysle ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi, identifikovanému miestom podnikania a IČO-m, na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti (ako je uvedené v článku 1.1 predmetnej zmluvy) peňažné prostriedky v dohodnutej sume 5.760,- Eur, ktoré sa následne žalovaný ako dlžník zaviazal splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach po 160,- Eur, splatných v zmysle splátkového kalendára tvoriaceho prílohu predmetnej zmluvy.

19. Odvolací súd mal za preukázané, že žalovaný vyššie uvedenú zmluvu o revolvingovom úvere sám osobne podpísal, a tak mu ako zmluvnej strane (dlžníkovi) muselo byť jednoznačne jasné a zrejmé, že je v nej identifikovaný ako fyzická osoba - podnikateľ, ktorému sa zároveň poskytuje úver v súlade so znením zmluvy za účelom výkonu jeho podnikateľskej činnosti (článok 1.1 zmluvy). Argument žalovaného, že žalobca ho nijakým spôsobom nežiadal, aby účel ním poskytnutých peňažných

prostriedkov zdokladoval, je v danom prípade irelevantný, nakoľko zo znenia žiadosti o úver a ani zo znenia zmluvy o úvere takáto zmluvná podmienka žalobcovi nijakým spôsobom nevyplýva. Rovnako tak odvolací súd nemohol pre posudzovanie možného postavenia žalovaného ako spotrebiteľa prihliadať ani na žalovaným v konaní tvrdenú skutočnosť, že žalobcom poskytnuté finančné prostriedky nepoužil na výkon podnikateľskej činnosti z dôvodu, že v rozhodnom čase bolo predmetom jeho podnikania murárstvo a také stavebné práce, na výkon ktorých nie je nutné žiadať poskytnutie úveru, nakoľko takýto kauzálny nexus nie je možné v konaní nijakým spôsobom vierohodne overiť. K uvedenému odvolací súd taktiež akcentuje, že žalovaným predložené faktúry, ktoré mali v konaní preukazovať, že poskytnuté peňažné prostriedky žalovaný použil na súkromné účely, túto skutočnosť nijakým spôsobom nepotvrdzujú, keďže z takto vyhotovených faktúr za danej identifikácie predmetu (predmetov) objednávok nie je možné zistiť, čo v danom prípade žalovaný reálne kúpil a uhradil. Ani žalovaným v odvolaní odkazované súdne rozhodnutia nemajú v danom prípade žiadnu relevanciu, nakoľko vo vzťahu k uvedenej sporovej veci sú neaplikovateľné.

20. Navyše, odvolací súd mal za preukázané (a v konaní bolo zároveň nesporné), že žalovaný si svoju povinnosť uhrádzať žalobcovi dlžnú sumu v zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere č. 211382-32035 riadne a včas nesplnil. Znamená to, že v súlade so zmluvne dohodnutým zabezpečením záväzkov žalovaného ako dlžníka (čl. 5 zmluvy), kedy bola v deň podpisu zmluvy vystavená a žalobcovi ako veriteľovi odovzdaná blankozmenka (ktorá spĺňa zákonom požadované náležitosti a ktorej pravosť v konaní spochybnená nebola), na ktorej vyplnenie absentujúcich údajov (suma zmenky a údaj splatnosti zmenky) žalovaný svojím podpisom udelil súhlas, pričom žalobca ako veriteľ bol na základe zmluvných dojednaní (čl. 5.4 zmluvy) blankozmenku v prípade omeškania žalovaného ako dlžníka so splácaním zmluvne dohodnutého záväzku, oprávnený vyplniť peňažnú sumu, ktorá zahŕňala všetky pohľadávky žalobcu ako veriteľa z predmetnej zmluvy - a teda aj žalovaným namietanú zmluvnú odmenu (v zmysle čl. 4 zmluvy), mal žalobca právo domáhať sa proti žalovanému, ktorého postavenie ako spotrebiteľa v konaní preukázané nebolo, na základe zmenkového záväzku zaplata celú dlžnú sumu, t. j. vrátane zmluvnej odmeny tak, ako si strany sporu zmluvne dohodli.

21. S poukazom na uvedené skutočnosti preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

23. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3:0 proti.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).